МОЛОДІ—ЗМІСТОВНИЙ КУЛЬТУРНИЙ ВІДПОЧИНОК

КІЛЬКА хвилин тому закінчився робочий день. На подвір'ї заводу чи фабрики людно. Не поспішають молоді робітники додому. Їм треба домовитись, як і де відпочити сьогодні, завтра, в неділю. Кожний вносить свою пропозицію — організувати у вихідний екскурсію на будівництво Кременчуцької ГЕС, і там, на березі моря, відпочити, полюбуватися чудовим краєвидом. А сьогодні одні підуть колективно в кіно, інші — почитати в бібліотеці.

Примірно так проводять своє дозвілля юнаки і дівчата, правофлангові семирічки.

ПРИЙНЯТІ п'ятою сесією Верховної Ради Союзу РСР закони свідчать про величезне піклування Комуністичної партії і Радянського уряду про благо народу. Вони спрямовані на поліпшення умов життя радянських людей, скорочення тривалості робочого дня, створення широких можливостей для всебічного і повного розкриття талантів та здібностей людей.

В нашій країні є прекрасні умови для організації змістовного, розумного дозвілля молоді. Театри і клуби, музеї і бібліотеки, стадіони, парки, туристські бази, кінотеатри — все це до послуг молоді.

Вихідний день! У радянській сім'ї він починається ще з суботи. Адже робочий час у передвихідні і передсвяткові дні скорочено на дві години.

Комсомольські організації разом з профспілками і органами культури стали більше приділяти уваги підвищенню загально-освітнього і культурно-технічного рівня молоді, дбають про цікавий відпочинок комсомольців.

Певний досвід нагромадили комсомольські організації заводу «Червона зірка», швейної фабрики, Гайворонського паровозоремонтного та Олександрійського рудоремонтного заводів. Тут вільний час молодих робітників заповнений різними розвагами — влаштовуються тематичні вечори й зустрічі, лекції, концерти, екскурсії і туристські походи, спортивні змагання.

ВЕСЕЛА пісня, танець, дотепний жарт — постійні супутники в житті молодих колгоспників марківської сільгоспартілі імені Пархоменка, Добровеличківського району. Завідуючий клубом Леонід Савицький разом з комітетом комсомолу колгоспу, з активом зумів знайти різноманітні, захоплюючі форми роботи. Сільський клуб став улюбленим місцем відпочинку колгоспників. Їздять марківці зі своїми концертами і в сусідні колгоспи.

В номері за 3 серпня ц. р. газета «Молодий комунар» розповіла про один з вихідних днів у селі Петроострові, Хмелівського району. Добре трудяться і розумно відпочивають колгоспники.

Проте, наші читачі в листах до редакції повідомляють, що не скрізь продумано використовуються усі можливості, чудова літня пора, не всі культосвітні заклади задовольняють зростаючі вимоги трудящих.

VIII Пленум ЦК ВЛКСМ, який недавно відбувся, обговорив питання «Про завдання комсомолу по організації дозвілля молоді». Пленум відзначив, що не всі питання ідейного загартування юнацтва вирішуються успішно. Чимало комсомольських комітетів і досі працюють безініціативно, по-справжньому не допомагають юнакам і дівчатам добре організувати своє дозвілля. І тому ще немало молодих людей витрачають свій вільний час на пияцтво, роблять аморальні вчинки, хуліганять.

«ГОЛОВНЕ, ПРО ЩО ПОВИНЕН ДБАТИ КОМСОМОЛ, — говориться в Постанові, — ТАК ОРГАНІЗУВАТИ ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДІ, ЩОБ ДОПОМОГТИ ЇЙ У ВИРІШЕННІ ОСНОВНОГО ЗАВДАННЯ: ВЧИТИСЯ, ЖИТИ І ПРАЦЮВАТИ ПО-КОМУНІСТИЧНОМУ».

Жити по-комуністичному!.. У ці два слова вкладено великий зміст. Будівники комуністичного суспільства повинні бути людьми свідомими, освіченими, людьми високої культури.

Ось над цим треба замислитись працівникам міськкомів, райкомів ЛКСМУ, секретарям первинних комсомольських організацій.

ПЕРШ ЗА ВСЕ НЕОБХІДНО ДОБИТИСЯ, ЩОБ У КОЖНОГО ЮНАКА І ДІВЧИНИ ЗРОСТАВ ПОТЯГ ДО ЗНАНЬ, ПОТРЕБА РЕГУЛЯРНО ЧИТАТИ КНИГИ, ВІДВІДУВАТИ ТЕАТРИ І КІНО, БРАТИ УЧАСТЬ У ХУДОЖНІЙ САМОДІЯЛЬНОСТІ, ЗАЙМАТИСЯ СПОРТОМ.

Пленум ЦК ВЛКСМ підкреслив, що організація дозвілля молоді не може розглядатися, як короткочасна кампанія. ЙДЕТЬСЯ ПРО РІШУЧЕ ПІДНЕСЕННЯ ВСІЄЇ ІДЕЙНО-ВИХОВНОЇ РОБОТИ СЕРЕД МОЛОДІ У ВІЛЬНИЙ ВІД РОБОТИ ЧАС.

ПО-БОЙОВОМУ ВЗЯТИСЯ ЗА ВИКОНАННЯ РІШЕННЯ VIII ПЛЕНУМУ ЦК ВЛКСМ — СЬОГОДНІ НАЙВАЖЛИВІШЕ ЗАВДАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

У Президії Верховної Ради СРСР

За досягнуті успіхи в розвитку рибної промисловості і виконанні плану вилову і обробки риби Президія Верховної Ради СРСР нагородила орденами і медалями СРСР 198 працівників рибної промисловості і рибалок—колгоспників Литовської РСР. Орденом Леніна нагороджено 10, орденом Трудового Червоного Прапора—31, орденом «Знак пошани» — 39, медаллю «За трудову доблесть» — 68 і медаллю «За трудову відзнаку» — 50 чоловік.

* * *

За видатні успіхи в розвитку рибного промислу у відкритих морях і досягнуті високі показники у вилові риби Президія Верховної Ради СРСР присвоїла звання Героя Соціалістичної Праці з врученням ордена Леніна і золотої медалі «Серп і Молот» капітанам середніх рибальських траулерів Литовської РСР С. І. Євгеньєву і В. Ю. Мачюкінасу.

(ТАРС).

В ЦК КПРС і Раді Міністрів СРСР

Цими днями Центральний Комітет КПРС і Рада Міністрів СРСР прийняли постанову «Про шкільне будівництво і заходи по зміцненню матеріальної бази шкіл». В постанові відзначається, що за післявоєнні роки в країні проведено велику роботу по спорудженню шкільних будинків. Проте, в зв'язку з значним збільшенням числа учнів у школах наявний приріст учнівських місць не задовольняє потреби шкіл. Ради Міністрів союзних республік, багато місцевих партійних і радянських органів не приділяють ще належної уваги питанням шкільного будівництва.

Постановою передбачається виділення додаткових капіталовкладень на спорудження навчальних будинків загальноосвітніх шкіл і шкіл-інтернатів понад обсяг, встановлений контрольними цифрами за семирічним планом. В постанові велику увагу приділено проектуванню нових типів будинків шкіл, зниженню змінності занять, збільшенню виробництва учнівських парт, навчально-наочного приладдя, забезпеченню шкільних навчальних майстерень необхідним устаткуванням.

(ТАРС).

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання IV № 19 (292). | П'ятниця, 12 серпня 1960 р. | Ціна 20 коп.

Чому об'єкт перестав бути ударним

Зверніть увагу, т. Пивовар!

НАПИСИ сповіщають: «Ударний комсомольський об'єкт», «Тут працює бригада, яка бореться за звання колективу комуністичної праці». Але сповіщають не з фасаду об'єкта. Вони лежать всіма покинуті й забуті всередині приміщення. В чому ж справа? Адже об'єкт ще не добудовано. Чому ж зняті щити з написами?

Справа в тому, що ударності як такої на об'єкті немає. Будівництво дитячого садка в Новому місті майже заморожене. Місяць тому тут справді працювала комсомольська бригада штукатурів на чолі з Ніною Пологойко. Дівчата (у бригаді їх переважна більшість) трудились на совість, і комсомольська організація будівельного управління № 4 оголосила цей об'єкт ударною ділянкою.

Свою роботу штукатури виконали достроково. Дійшла черга сантехмонтажників. Відтоді і почалося затухання темпів. Місяць пустує об'єкт, чекає робочих рук, а в обласному управлінні сантехмонтажу (начальник т. Пивовар) не квапляться. З вини цієї організації зривається своєчасна здача в експлуатацію не тільки дитсадка, а й дитячих ясел, гуртожитку для школи-інтернату та школи № 3 в Новому місті. Колектив четвертого управління зобов'язався підготувати школу до Дня будівельника. Але вже тепер ясно, що зобов'язання це повисло в повітрі. Гальмом у роботі знову стали сантехмонтажники. Досить вже того, що на об'єкті роботами керує п'ятий за рахунком виконроб, чимало змінилося бригад.

А як же з садком та яслами? Невже і в цьому році матері, які працюють, будуть вирішувати проблему: «На кого залишити дитину?». Більше того, 50 малюків, які відвідують зараз дитсадок у Новому місті, в жовтні будуть виключені з нього, бо влітку діти перебувають у пристосованому приміщенні, яке зимою не опалюється.

Перелік фактів, що стверджують млявість і навіть байдужість керівників обласного управління сантехмонтажу, можна було б продовжити. Та справа не тільки в цьому. Викликає подив вичікувальна позиція, яку зайняв Ново-Георгіївський райком комсомолу (секретар тов. Аввакумов). Адже районна комсомольська організація шефствує над будівництвом шкіл і дитячих закладів у районі.

Саме комсомол повинен задавати тон бойовитості, активної наполегливості, і не варто було так соромливо та передчасно знімати з фасаду дитячого садка щит «Ударний комсомольський об'єкт».

А. ВОЩАНСЬКА.

Ново-Георгіївський район.

ЗАКЛИК КУЙБИШЕВЦІВ ПІДХОПЛЕНО

Молодь колгоспу ім. Енгельса, Голованівського району, на заклик куйбишевців відповідає: «Закладемо в траншеї 15 тисяч тонн силосу!».

Комсомольці взяли конкретні зобов'язання. Зокрема, Валерій Москаленко, Леонід Коваленко і Іван Глобенко вирішили закласти 600 тонн силосу, а Валентина Цегельник із своїми чотирма подругами — 500 тонн.

Молоді колгоспники вже розпочали похід за корми. 70 юнаків і дівчат за перший день роботи заготовили 250 тонн силосу.

В. БАБІЙ,
юнкор.

* * *

Створена за ініціативою Ново-Архангельського райкому ЛКСМУ, бригада комсомольців районного центра кілька днів працювала у колгоспі імені Леніна. Бригада заскиртувала солому з площі 180 гектарів

О. СОРОКОВИЙ,
юнкор.

* * *

У розпалі роботи по силосуванню качанистої в колгоспі імені Калініна, Новгородківського району.

Молодіжний збиральний агрегат працює без хвилини простою, бо добре підготували машини комбайнер Леонід Коршун і тракторист Григорій Коваль.

По 30—35 тонн подрібнених стебел кукурудзи щоденно перевозять шофери Леонід Свищ, Микола Бугрій, Володимир Глоба.

К. РУБЕЛЬ.
юнкор.

* * *

Щоб швидше заскиртувати пожнивні рештки, молоді робітники олександрійського кінного заводу вирішили працювати у вихідні дні.

Є. ОЛІЙНИК,
обліковець молочно-товарної ферми.

НАШЕ ІНТЕРВ'Ю

ПОЗДОРОВЛЯЄМО *вас з нагородою*

Ця людина прекрасна: вона, мов вогонь, нещадна до фальші і неправди і ніжніша ранкових сонячних променів до друга, вона завжди обернеться на поклик товариша навіть якщо їй дуже ніколи.

Так, дорогий учителю, ти гідний великих нагород! І сьогодні ми всі дуже раді за тебе: Батьківщина високо оцінила твої заслуги.

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 6 серпня 1960 року 35 вчителів області нагороджено орденами і медалями. Двоє з них—В. О. СУХОМЛИНСЬКИЙ, директор Павлиської середньої школи, Онуфріївського району, та І. Г. ТКАЧЕНКО, директор Богданівської середньої школи, Знам'янського району, удостоєні ордена Леніна.

Наш кореспондент розмовляв з одним із нагороджених — В. О. Сухомлинським.

— Глибоко вдячний партії і уряду за високу нагороду, — сказав він. — Я завжди прагну віддавати людям, зокрема моїм юним друзям-учням, все своє вміння, знання.

Виховуючи людину комуністичного суспільства, ми, повинні навчити людину знаходити щастя в житті. Тому, надаючи зараз великого значення трудовому вихованню підростаючого покоління, ми все ж не можемо перетворювати його на самоціль, постійно пам'ятаючи про духовне збагачення своїх вихованців, про естетику.

Ці та деякі інші думки я виклав у своїх останніх роботах: «Вірте в людину» і «Як ми виховали мужнє покоління», які вийдуть незабаром у світ.

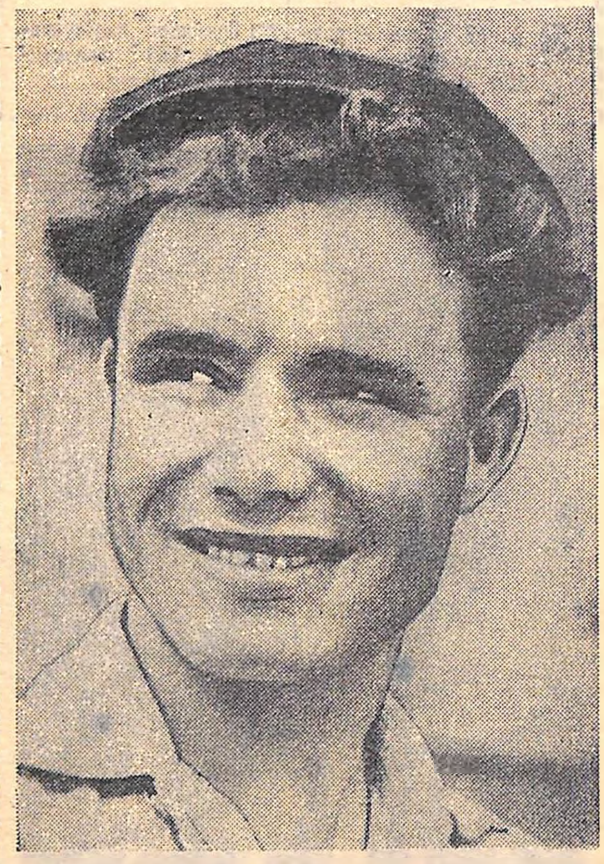

Молодий будівельник Іван Рудик хорошими ділами зустрічає День будівельника. Він виборов звання ударника комуністичної праці й закінчив без відриву від виробництва середню школу. Іван — комсомольський активіст, член штабу народної дружини.

На фото: Іван РУДИК — муляр будівельного управління № 1 облбудтресту.

КРАЩИМ—ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ

З великим піднесенням трудяться молоді робітники будівельного управління № 1 на ударній комсомольській будові — школі-інтернаті № 2. Багато хто з них бореться за звання ударника комуністичної праці. Кращим виробничникам — мулярам Анатолію Вороні і Миколі Осіяну, тесляру Івану Рудику, штукатуру Зіні Берегуленко недавно присвоєно це почесне звання.

В. БОГУНЕНКО,
секретар комсомольської організації будуправління № 1 Кіровоградського облбудтресту.

ВИЩЕ СПОРТИВНІ ЗНАМЕНА!

Завтра—Всесоюзний день фізкультурника, день огляду
СИЛИ, МОЛОДОСТІ І КРАСИ

☆ ☆ ☆

РЕКОРД Є!

В ЛУГАНСЬКУ відбулися республіканські змагання з легкої атлетики. На них високого результату домоглася олександрійська спортсменка Жанна Таран. Вона штовхнула ядро на 13 метрів 71 сантиметр. Це досягнення — вище рекорду області на 49 сантиметрів і на 21 сантиметр вище нормативу першого спортивного розряду

Знову рекорд!

В змаганнях до змагання зростає майстерність легкоатлета — кіровоградця Валентина Ткаченка. В цьому році він втретє поліпшує рекорд області з стрибків у довжину. На республіканських змаганнях Валентин показав результат: 6 метрів 98 сантиметрів. Тільки 2 сантиметри відділяють його від норми першого спортивного розряду.

Є повні надії на те, що на першість Радянського Союзу з легкої атлетики, що відбудеться в Ростові-на-Дону, здійсниться заповітна мрія юнака.

Хай росте ваша слава

ЗАВТРА вся молодь нашої Батьківщини разом з усім радянським народом відзначає Всесоюзний день фізкультурника. З ранку і до пізнього вечора буде веселитися молодь, відбуватимуться спортивні карнавали та ігри, концерти, змагання.

День фізкультурника молодь нашої області завжди зустрічає хорошими подарунками. Ще ніколи не було в області таких досягнень, такого великого потягу молоді до вершин спортивного мистецтва.

Радянська юнь рапортує про успіхи на заводах і фабриках, в колгоспах і радгоспах. А порадувати Вітчизну є чим! Тисячі юнаків і дівчат Кіровоградщини по путівках комсомолу поїхали на цілинні землі збирати урожай, сотні тваринників підхопили добрий почин свинаря колгоспу імені Леніна, Олександрійського району, Леонтія Лукашевського.

Разом з працею фізкультура і спорт стали єдиним цілим у житті молодого робітника. На кожній фабриці і заводі регулярно проводиться виробнича гімнастика, а під час обідньої перерви молодь охоче грає у волейбол, баскетбол тощо.

Не відстають і сільські спортсмени. Перші сільські ігри Кіровоградщини показали, що у колгоспах і радгоспах є багато спортивних талантів. І хай вони, ці таланти, ще не дістали повного розквіту, хай не домоглися високих результатів — прийдешнє скаже про них вагоме слово. Це — Г. Мімрук з Ульяновського району, А. Гусєв з Новоукраїнського району, Є. Ткаченок з Ново-Українського району та інші.

У багатьох колгоспах нашої області молоді ентузіасти власними силами споруджують стадіони та ігрові майданчики.

На святі буде багато нового. Воно пройде не тільки на стадіонах, а й на річках, площах, вулицях, у туристських походах.

Бадьорий, збуджений настрій у нашої молоді. Та і як не радіти нам, молодим, коли ми живемо в крилатий, неповторний час, коли палає молоде серце і кличе юність у неозору даль.

Мовою ЦИФР

НА Кіровоградщині понад **203** тисячі чоловік займається фізкультурою і спортом.

ТІЛЬКИ за 1960 рік підготовлено **73** першорозрядники, а всього їх в області—**388**.

ЗА цей же період другорозрядниками стали **302** чоловіки, спортсменами третього розряду — **1589**.

НА Кіровоградщині в **7** стадіонів, **251** футбольне поле, **397** баскетбольних і **1660** волейбольних майданчиків.

ПО області налічується **1617** колективів фізкультури.

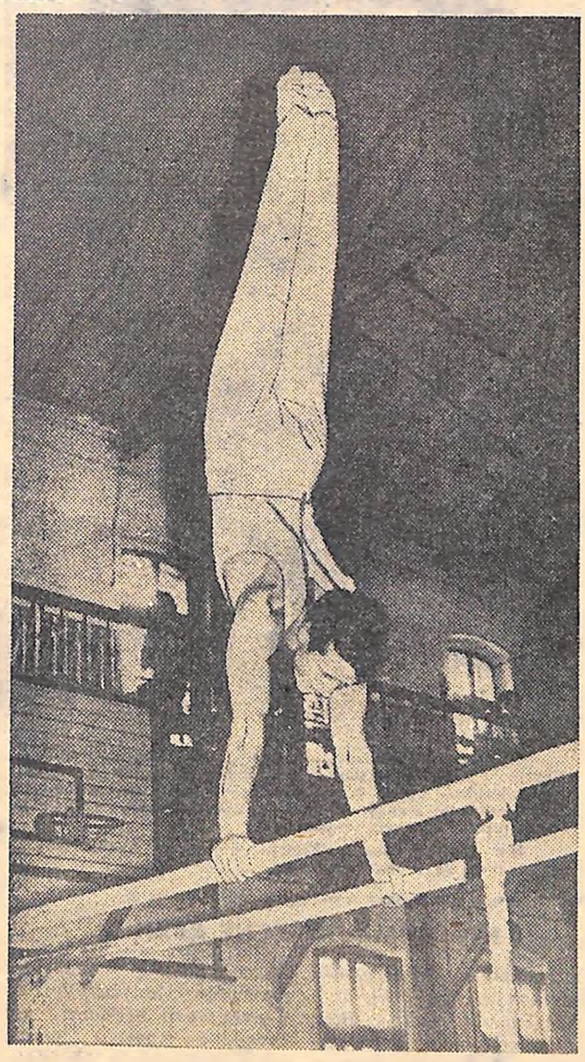

На знімку: першорозрядник з гімнастики Авенір РУБО (м. Кіровоград) виконує вправу на паралельних брусах.

Фото В. ШТЕЙНБЕРГА.

ГОВОРЯТЬ СПОРТСМЕНИ

УВАГУ ЮНИМ!

ХОРОШИХ результатів домоглися шашкісти нашої області. Чоловіки займають п'яте місце в республіці, жінки — друге, а збірна команда області займає сьоме. Юні шашкісти завоювали четверте місце в республіці.

Та не слід зупинятися на досягнутому. Трапляються ще досить прикрі випадки в роботі з підростаючими спортсменами. Ось, наприклад, уже два роки ведуться розмови з дирекцією обласного Палацу піонерів про відкриття шашкового гуртка. А наслідки? Діти до цього часу не мають змоги підвищувати свою майстерність під керівництвом досвідчених шашкістів.

М. КОНТРОБАРСЬКИЙ,
кандидат у майстри з шашкового спорту.

ДРУЖІТЬ З ЛЕГКОЮ АТЛЕТИКОЮ

У СЕЛАХ нашої області ще мало хлопців і дівчат захоплюється легкою атлетикою. А шкода! Колись і я недолюблював її. А зараз уже маю третій розряд з штовхання ядра. Та справа не в розряді. З тих пір, як я став виходити на тренування, ніколи не відчуваю втоми. Раджу і вам, сільські друзі, подружити з легкою атлетикою.

В. РАК.

Колгосп імені Комінтерна,
Бобринецького району.

СПРАВА РУК МОЛОДИХ

ВОДНА станція ДСТ «Спартак» на Інгулі зовсім не задовольняє потреби плавців. Вона, в основному розрахована на відпочинок, а не на спортивно-масову роботу. Тому-то у наших плавців і низькі результати.

Я гадаю, що найближчим часом необхідно спорудити спортивну базу для плавання. І за цю справу повинна взятися молодь Кіровограда.

Ю. ПОЛІЩУК,
другорозрядник з плавання.

ПІСЛЯ СЕМИГОДИННОГО

МАЙЖЕ вся молодь Байдаківської брикетної фабрики займається фізкультурою і спортом.

У нас постійно працюють секції з футбола, баскетбола, шахів тощо. Лише за минулий рік було підготовлено 42 спортсмени-розрядники. На міській спартакіаді ми зайняли перше місце з плавання, друге — з баскетбола, волейбола та стрільби.

Зараз нас хвилює відсутність зимової спортивної бази для тренувань. Коли ми звернулися з цим питанням до директора фабрики тов. Кульбашного, він запевнив нас:

— Все буде зроблено...

Але обіцянка так і залишилася обіцянкою.

В. ШПАК,
електрослюсар.

Ми—чемпіонів зміна

Сонцем весняним облиті,
Вітром овіяні дужим —
Нас не лякають бурі,
Ріки й вершини круті.
Завжди веселі у праці —
Всі ми із спортом дружим,
Рідній Вітчизні вірні
В нашім щасливім житті.

Ми — чемпіонів зміна —
Вище спортивні знамена.
— Нові рекорди країни,—
Ось воно, слово
спортсмена.

В ногу крокують колони,
Слави спортивної гідні,
Ті, що в упертих змаганнях
Мужність гартують свою.

Є в нашій області рідній
Дужі, надійні, умілі,
Люди, що сміло дерзають
В дружнім радянськім краю.

Ми — чемпіонів зміна —
Вище спортивні знамена.
— Нові рекорди країни,—
Ось воно, слово
спортсмена.

Партія скаже рідна —
Ріки могутні з'єднаєм,
Нові міста збудуєм
Наперекір війні.
Хай же сьогодні над світом
Пісня спортивна лунає,
Славить відвагу і силу,
Нами здобуту в борні.

Олександр ЧЕРНЕЦЬКИЙ.

Ось вона, одна з рекордсменок області з легкої атлетики Зіна ПИДЮРА. Спробуй, позмагайся з нею на дистанції 800 метрів!

ОДИН ПЛЮС ЧОТИРИ

ТІЛЬКИ в минулому році Сергій Левін вперше переступив поріг спортивного залу ДСТ «Авангард». Несміливо підійшов до тренера з спортивної боротьби Миколи Івановича Романенка:

— Запишіть до секції.

— А в який же ти клас ходиш?

— Працюю слюсарем кіровоградського будівельного майданчика номер шість.

— Ов-ва, а скільки ж тобі років?

— Сімнадцять...

— Ну, гаразд.

І почалися тренування. На перших порах боліли руки і ноги, з'явилася млявість. А тут ще й перші невдачі на килимі немов підказували:

— Кинь цю справу...

Та Сергій не залишив боротьби. Через деякий час хлопцеві вдалося виконати норму першого юнацького розряду.

— Молодець, — поздоровив Левіна його товариш Владислав Мохнатов.

— Дякую... А чому ти не займаєшся боротьбою?

— А що вона дає? І взагалі ви, спортсмени, дивний народ. Яка користь вам від тренувань?..

— От тобі й маєш! Та кожне ж тренування зміцнює м'язи...

І Сергій злегка штовхнув Владислава у живіт. Той зойкнув.

— От бачиш, який у тебе «твердий прес» — немов подушка.

— А в тебе — кращий?

— Досить... Краще підемо зараз зі мною до Миколи Івановича.

Так і Владислав став борцем. Зараз уже має другий юнацький розряд. За Владиславом пішов у секцію боротьби Юрій Романов. А за ним — Анатолій Павличенко і Михайло Герман.

В. ГОНЧАРЕНКО,
юнкор.

Недавно в Кіровограді закінчилися обласні змагання з кульової стрільби. Серед юнаків доброго успіху добився Георгій Кобяков. Виконуючи вправу М-Г-8, він вибив 577 очок з 600 можливих.

На знімку: Г. КОБЯКОВ на вогневому рубежі.

Фото Ф. ПЛАХТІЯ.

Виростити 1 мільйон 500 тисяч голів птиці — таке зобов'язання обласної комсомольської організації.

А що ти зробив для його виконання?

ПТАШИНЕ М'ЯСО — НА СТІЛ ТРУДЯЩИХ

ПІДТРИМУЙТЕ, МОЛОДІ!

Звертаюсь до вас, молоді, тому, що ви завжди першими відгукуєтесь на хорошу справу, першими підтримуєте її. Отож, якщо хочете допомогти своєму колгоспу у виконанні зобов'язань, зробити хорошу справу — вирощуйте птицю у себе дома.

Я вже третій рік вирощую у своєму господарстві водоплавну птицю і переконалась, наскільки це корисна і прибуткова справа. А взялась за це, можна сказати, несподівано. Після перенесеної операції не могла працювати у ланці, лікарі радили відпочити. Та марнувати час не хотілося. Вирішила хоч каченят колгоспних доглядати. Півтори тисячи штук взяла їх з інкубатора, а здала вже дорослими качками. Падежу птиці майже не було, бо постійно турбуюсь про неї, завжди вона у мене на очах — в загороді біля хати та на ставку.

Велику вигоду дає це колгоспу: адже і приміщення вивільняється, і на догляд поголів'я затрачається менше праці та коштів.

А для мене теж виходить непогано—понад тисячу карбованців щомісяця одержую.

У цьому році взяла я на вирощування 5 тисяч каченят. Тисячу з них вже здала. Крім того, виростила і вже реалізувала 290 голів гусей та 30 індиків.

Мені часто надходять листи з інших колгоспів. Пташники просять досвідом поділитись, розповісти, як це я одна таке пташине стадо доглядаю. Що ж, секретів у мене немає ніяких. Перш за все мушу сказати, що праця тут велика потрібна. Але хіба ж наша молодь праці боїться? Приїздіть до мене, подивіться, розпитайте. Я тільки рада буду, що стану в пригоді молодим птахарям, які підтримають мій почин.

Ольга ТАЛЯР.
Колгосп ім. Орджонікідзе, Ново-Українського району.

ОСЬ У КОГО СПРАВИ НАЙКРАЩІ

150 ТИСЯЧ ГОЛІВ ПТИЦІ ВЗЯЛИСЬ ВИРОСТИТИ КОМСОМОЛЬЦІ Й МОЛОДЬ УСТИМІВСЬКОГО РАЙОНУ. ЗА ПЕРШУ ПОЛОВИНУ РОКУ ВИРОЩЕНО ВЖЕ 123 ТИСЯЧІ.

* * *

ЗА ПІВРОКУ ПЕРЕВИКОНАЛА РІЧНЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ КОМСОМОЛЬСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ МАЛОВИСКІВСЬКОГО РАЙОНУ: 73 ТИСЯЧІ ГОЛІВ ПТИЦІ ВИГУЛЮЄТЬСЯ НА МОЛОДІЖНИХ ПТАХОФЕРМАХ РАЙОНУ, А ЗОБОВ'ЯЗАННЯ БУЛО — 70 ТИСЯЧ.

* * *

ТВЕРДЕ СЛОВО У ГАЙВОРОНСЬКИХ КОМСОМОЛЬЦІВ: ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЯ ВОНИ МАТИ В ЦЬОМУ РОЦІ 100 ТИСЯЧ ГОЛІВ ПТИЦІ. 85 ТИСЯЧ ВЖЕ Є!

Є 60.600 ПЕРНАТИХ!

ХОРОШЕ йдуть справи у молодих пташників колгоспу імені Леніна (с. Велика Андрусівка). Дві молодіжні птахоферми створено в колгоспі, на яких трудиться вісім комсомольців. Працьовиті вони, сумлінні.

Пташниці - комсомолки Ганна Коновал і Таміла Могильна скоро вже й річне зобов'язання виконають. По 102 яйця одержали дівчата на кожну курку-несучку при зобов'язанні 110 на рік.

Катерина Маліцька й Надія Забарна доглядають близько 5 тисяч голів водоплавної птиці, а Лариса Чернікова — півтори тисячі курчат.

Високі зобов'язання у молодих пташників, широкий розмах. Завдяки праці таких, як вони, і перевиконала комсомольська організація району своє річне зобов'язання за півроку. Давши слово виростити 60 тисяч голів, комсомольці нашого району вже виростили 60 тисяч 600 голів.

І. АВВАКУМОВ,
секретар Ново-Георгіївського райкому ЛКСМУ.

ВИРОЩУ тисячі білокрилих

ДВАНАДЦЯТЬ тисяч білокрилих птахів у нашій артілі. Коли випущу їх на волю, то здається, немов на розлогий берег хтось кинув величезне біле простирадло й кінці його простяг по дзеркалу ставка.

І все ж даємо раду усьому птаству, хоч працює нас тут тільки двоє. Разом зі мною трудиться Тоня Годованець. Вона ще учениця, в 10-й клас перейшла, а зараз, під час канікул допомагає, бо подобається їй ця справа. Що ж до мене, то я ще два роки тому пішов працювати на птахоферму фуражиром. Привезу корм качкам — сам же і роздаю його. Побачив я, що легко можна одному вправитися з роботою, і з тих пір доглядаю всіх колгоспних качок.

1.200 голів вже здано в цьому році. А зараз ще 6.700 качок вирощую. Привілля їм тут — вода, ситі корми. Годую дертю, силосом, ряскою. І головне — завжди вчасно даю корм, режиму дотримуюсь. Що б не трапилось, яка б негода не була, я ніколи не порушую розпорядку, завжди доставляю корми своїм качкам. Розумію, що дуже важливу справу доручило мені правління артілі. У виконання колгоспом зобов'язань по виробництву м'яса я повинен внести досить-таки відчутний вклад. 72 центнери м'яса на 100 гектарів угідь зобов'язалась виробити наша сільгоспартіль «Заповіт Леніна», і в тому числі 8 центнерів пташиного м'яса на 100 га зернових.

Колгоспна молодь взялася за створення хорошої птахоферми, бо ж це — дуже вигідна справа. Весною комсомольці зібрали 53 тисячі яєць і здали їх в інкубатор.

Поголів'я на нашій птахоферми виросло.

Думаю, що не підведу товаришів — вирощу тисячі пернатих.

В. ЧЕРНЕНКО,
пташник колгоспу «Заповіт Леніна», Хмелівського району.

На знімку: Віктор ЧЕРНЕНКО годує качок.
Фото В. Ковпака.

КУРЯМ НЕ ДО СМІХУ

— Беремося силами молоді виростити 65 тисяч голів птиці, — оптимістично заявляв на початку року секретар Ново-Миргородського райкому комсомолу Микола Грабовий. — Правда, це буде нелегко, та якщо «натиснути»...

Але у тім-то й біда, що «натиснути» райкомівці так і не спромоглися. І якщо зараз підбити підсумки у розвитку птахівництва за півроку, то вони аж ніяк не втішні.

Ось один з прикладів. Район в цілому брав зобов'язання виростити 80 тисяч курей-несучок. За шість місяців є в наявності трохи більше восьми тисяч.

— До кінця року з горем пополам доведемо кількість несучок хіба що до сорока тисяч. А вісімдесят... Ні, не вийде ніяк, — відверто визнає головний зоотехнік райсільгоспінспекції О. В. Крикотненко.

— А яка роль районної комсомольської організації у вирощенні птиці?

— Пасивно ставляться комсомольці до цього. Молоді на птахофермах немає. А якщо де й працює дівчина, то лише тимчасово — підмінює матір...

І дійсно, скільки не силкувались ми пригадати хоч одну ферму, де працюють юні, нічого не вийшло.

— Правда, у колгоспі «Комуніст» у свій час дівчат призначили доглядати молодняк. Але вони так занедбали птицю, що довелося звільнити їх від роботи, — пригадує тов. Крикотненко.

Коли обком комсомолу запросив дані про виконання зобов'язань, у райкомі переполошилися.

— Про що ж ми будемо звітувати? Фактично нічого не робилося. Але так же не доповіси...

Терміново запросили зведення з районної інспектури Державної статистики. І ось воно лежить на столі у другого секретаря Майї Ліпіної. Акуратні колонки цифр. Яку з них вибрати?

Випадково погляд зупинився на одній з них — 8.120. Її й передали. Так у зведенні про виконання зобов'язань з'явилася «цифра». А наскільки вона відповідає дійсному стану справ, інструктор райкому комсомолу Іван Бориско, який передавав дані по телефону, не може сказати нічого врозумливого. Та й Майя Ліпіна не знаходить відповіді.

Доведеться виручити райкомівців і внести ясність у ними ж заплутану справу: ота цифра «8.120» означає загальну кількість курей-несучок на птахофермах району і аж ніяк не вирощену руками комсомольців птицю.

Щороку колгоспи одержують з інкубаторно-птахівничої станції багато курчат, гусенят, каченят. Але значна частина їх, іноді 40—50 процентів, гине. Отут би й зацікавитись райкому комсомолу, первинним організаціям: у чому ж справа?

Артіль «Комуніст» одержала за шість місяців 7.500 голів молодняка птиці, з яких 3.849 загинуло. У колгоспі імені газети «Правда», як значиться у зведенні, зберегли тільки 42 проценти поголів'я.

Не кращі справи і в артілі «Перемога» та багатьох інших колгоспах. Чому ж секретарі первинних організацій згаданих колгоспів Микола Тимошенко, Борис Коваленко, Пантелей Василенко навіть не знають про такий великий падіж пернатих?

У цих же артілях низькі показники по виробництву яєць. У колгоспі «Перемога» за сім місяців одержали тільки по 23,5 яйця від курки-несучки, в артілі «Комуніст» — по 22, тоді як район в цілому має по 35,9. У колгоспі імені Мічуріна, де секретарем комсомольської організації Віктор Бондаренко, від курки-несучки взяли аж по ...3,1 яйця. Оце вже дійсно — курям на сміх!

З таким становищем у розвитку птахівництва ніяк не можна миритися. До тих пір, поки комсомольські активісти не візьмуть цю галузь під свій контроль, не можна сподіватися, що справи зміняться на краще. До пернатих обов'язково повинна прийти трудолюбива, завзята юнь.

С. ЛАНЖЕНКО.

Моя домашня ферма

БУЛО це навесні минулого року. Колгосп наш одержав тоді з інкубатора 18 тисяч голів молодняка птиці, в тому числі 8 тисяч каченят. Відразу постало питання: де розмістити таку велику кількість пернатих? Як не прикидали, нічого не виходило — обмаль приміщень в артілі.

Як комсомолка не могла я стояти осторонь цієї справи. Порадилася з матір'ю і на комсомольських зборах пообіцяла взяти на вирощування півтисячі каченят. У садку біля хати зробили загороду, а незабаром з інкубатора привезла 600 штук молодняка. Так виникла моя домашня птахоферма.

Скажу прямо, нелегко вирощувати таку масу водоплавної птиці: водойми на території села Плішки, де я живу, немає. Довелося вирити на садибі копанку і бочками завозити воду, щоб каченята могли покупатися. Хоч кормів, які виділяв колгосп, і вистачило, все ж набір їх, особливо тих, які багаті на вітаміни, був обмежений. Тому, як тільки в обідню перерву, чи то ввечері викроювалась вільна година (бо працювала тоді ланковою), я направлялася у ліс за кропивою.

Старання мої не пройшли даремно. До кінця червня виростила першу партію молодняка і передала у колгосп, а натомість взяла ще п'ятсот штук каченят і теж вигодувала їх до тримісячного віку. Таким чином, за рік без будь-яких особливих затрат виробила на своїй фермі до двох тонн качиного м'яса. Праця моя була відзначена Почесною грамотою обкому комсомолу.

Взимку, перед новим роком перейшла працювати на молочно-товарну ферму, набрала групу з двох десятків нетелів. Хоч турботи і добавилося, все ж вирішила не розлучатися з пернатим гомінливим господарством. Сутужнувато довелося з кормами, все ж поряд з основною роботою у цьому році зуміла виростити до тримісячного віку ще півтисячі каченят.

Отож і звертаюсь до вас, молоді, енергійні: сміливіше боріться за створення домашніх птахоферм — це вигідно і собі, і державі.

Раїса ГЛОБА,
доярка колгоспу «Дружба», Олександрівського району.

На знімку: Раїса ГЛОБА.
Фото В. Ковпака.

ЗАПАМ'ЯТАЙ:

ЗАБІЙНА ВАГА ПТИЦІ СТАНОВИТЬ 85 ПРОЦЕНТІВ ВІД ЇЇ ЖИВОЇ ВАГИ, В ТОЙ ЧАС, ЯК ЗАБІЙНА ВАГА ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ ВІДПОВІДНО СТАНОВИТЬ 57,3 ПРОЦЕНТА, ОВЕЦЬ — 57 ПРОЦЕНТІВ.

Бал тваринників

ЩЕ ЗАДОВГО до цього дня радіо та об'яви сповістили про те, що о 9-й годині вечора в Йосипівському сільському клубі відбудеться бал тваринників.

Коли вечірні сутінки огорнули землю, до клубу почали збиратися святково одягнені колгоспники. Невелике приміщення не могло вмістити всіх присутніх, тому сценою сьогодні служить прикрашений живими квітами, лозунгами і транспарантами літній майданчик. Гримить духовий оркестр. Кружляють у швидкому вихорі вальсу пари. Всюди — сміх, жарти, веселі розмови.

Але чого це замовк оркестр? Та ні, ось він знову заграв. Тільки на цей раз лунав бадьорий марш. Погляди колгоспників звертаються туди, звідки йде «королева балу». В українському пишному вбранні, вона несе перед собою великий золотистий підніс. На ньому лежать вишитий рушник, хліб-сіль. Низько вклоняється «королева» до присутніх. Щось надзвичайно знайоме її обличчя. Ось вона підходить ближче. Тепер сумніву немає: це Герой Соціалістичної Праці Людмила Бершадська.

Місця в президії займають Марія Василівна Бершадська, комсомолка Юлія Кулик та інші. Від щирого серця дякує Людмила партійній організації, правлінню колгоспу за велике вшанування скромної праці доярок.

— Наше багатство, — говорить прославлена трудівниця, — в праці. Мені хочеться, щоб не лише вшановували роботу двох—трьох доярок, а щоб десятки їх наслідували приклад передовиків. Для мене немає більшого щастя, ніж шана народна. Обіцяю трудитись значно краще і річне зобов'язання не тільки виконати, а й перевиконати.

Л. Бершадська надає слово секретареві партійної організації Ніні Архипівні Лукасевич.

— П'ятнадцять років працює Марія Василівна Бершадська дояркою, — каже Ніна Архипівна. — За цей час через її трудівничі руки протекла ціла молочна річка. Тільки за сім місяців нинішнього року вона надоїла на кожну фуражну корову по 2.089 літрів молока. Марія Василівна не тільки сама добивається високих надоїв, а докладає багато зусиль до того, щоб навчити добре працювати молодих комсомолок-доярок. Це її учениці — Людмила Бершадська, Віра Балан, Юлія Кулик, Софія Білоконь та багато інших. Всі вони по праву займають місце в авангарді бійців семирічки.

В кінці своєї промови Ніна Архипівна зачитала рішення колгоспних зборів про присвоєння високого звання ударника комуністичної праці дояркам-комсомолкам Людмилі Бершадській, Юлії Кулик, Вірі Балан і їх вчителеві-порадику Марії Василівні Бершадській.

Перших ударників гаряче привітали піонери місцевої одинадцятирічки. Вони вручили їм букети живих квітів та цінні подарунки. Хвилюючим був виступ десятикласниці Люби Мельник, яка заявила, що після закінчення школи вона разом зі своїми подругами піде працювати на молочнотоварну ферму.

Потім відбувся великий концерт. Програма його була складена за заявками доярок. До пізньої ночі звучали музика та спів. Довго в той вечір світились вогні у Йосипівці.

Пізно повертались додому колгоспники. Вони йшли веселі, радісні, сповнені почуття гордості за те, що своєю сумлінною натхненною працею множать багатство, силу і могутність своєї рідної Батьківщини.

О. ГОЛОВЕРДА,
секретар Ульяновського райкому комсомолу,
І. КИЗИМА,
завідуючий райВНО.

КИЇВСЬКИЙ МЕТРОПОЛІТЕН ПЕРЕД ПУСКОМ

БУДІВНИЦТВО першої дільниці першої черги Київського метрополітену вступило в передпусковий період. На станціях форсованими темпами провадяться будівельні і опоряджувальні роботи, монтаж екскаваторів, електропідстанцій та інших об'єктів. У цьому році стануть до ладу станції «Вокзальна», «Університетська», «Хрещатик», «Арсенальна» і «Дніпро».

На фото: опоряджувальні роботи на станції «Хрещатик».

Фото М. СЕЛЮЧЕНКА. (Фотохроніка РАТАУ).

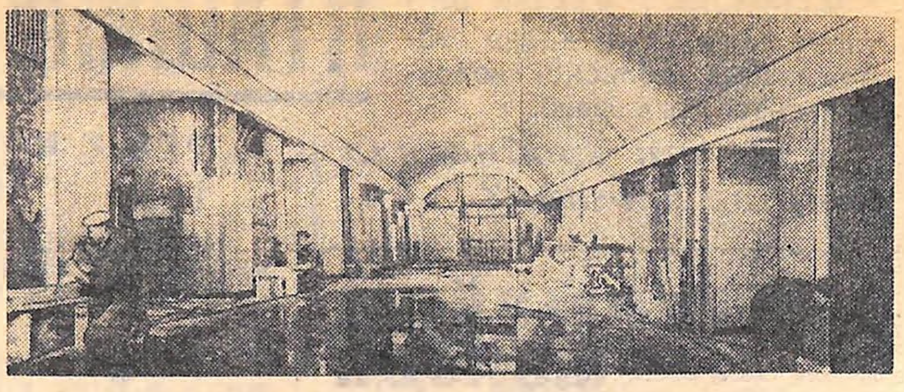

МІЖНАРОДНЕ ЖИТТЯ

Миролюбність СРСР запалює народи

ПОСЛАННЯ Голови Ради Міністрів СРСР М. С. Хрущова прем'єр-міністрові Великобританії Г. Макміллану знайшло широкий відгук на сторінках зарубіжної преси. Велика увага, яку приділяють цьому документові іноземна преса і політичні діячі, пояснюється тим, що в ній ясно вказано шляхи забезпечення міцного миру на землі. Відмічаючи погіршення міжнародної обстановки, яке спостерігається тепер, М. С. Хрущов показав у посланні, що вина за це падає на правлячі кола західних держав, які йдуть у фарватері американської політики розпалювання холодної війни. Але, незважаючи на дії США та інших держав Заходу, що суперечать інтересам миру, СРСР, як відзначається в посланні товариша Хрущова, не піде по шляху гонки озброєнь, а буде прагнути до пом'якшення напруженості, до роззброєння і мирного співіснування.

Така позиція Радянського Союзу, підкреслює чехословацька газета «Руде право», свідчить про послідовність його миролюбної політики — політики дружби і співробітництва з усіма народами. Послання М. С. Хрущова, відзначає пакистанська газета «Морнінгньюс» «підтвердило прагнення Радянського Союзу до мирного співіснування і роззброєння».

Наполеглива боротьба нашої країни за мир зустрічає палку підтримку мільйонів простих людей і вселяє в них впевненість в торжестві ідей миру і прогресу. Рух прихильників миру набирає все більшого розмаху. Організована 6 серпня в Нью-Йорку перед будинком штаб-квартири ООН демонстрація прихильників миру, присвячена 15-річчю Хіросіми, пройшла під лозунгами: «Ми вимагаємо роззброєння!», «Заборонити ядерні випробування!». Такої великої демонстрації, підкреслює американська преса, Нью-Йорк не бачив з часу закінчення другої світової війни.

Прихильники миру в Японії організували в зв'язку з 15-річчям Хіросіми і відкриттям у Токіо міжнародної конференції за заборону ядерної зброї і за роззброєння «похід миру». Загальне число учасників демонстрацій і мітингів на трасах походу становило близько 16 мільйонів чоловік.

(Огляд повідомлень ТАРС)

НОВІ НЕЗАЛЕЖНІ ДЕРЖАВИ АФРИКИ

ПЕРШИЙ тиждень нинішнього серпня відзначений рядом нових перемог національно-визвольного руху африканських народів. У сім'ю незалежних держав Африки вступили колишні колонії Франції в Західній Африці — Дагомея, Нігер, Верхня Вольта, Берег Слонової Кістки.

Довге панування колонізаторів залишило цим молодим державам тяжку спадщину. Їх економіка, яка десятиріччями була аграрним придатком метрополії, розвинута дуже слабо. Незважаючи на наявність багатих покладів різних корисних копалин Дагомея, Верхня Вольта, Нігер і Берег Слонової Кістки не мають великих промислових підприємств. Населення цих країн майже повністю неписьменне. Молоді республіки Африки сповнені рішимості ліквідувати наслідки колоніального панування.

З утворенням нових республік колоніальні володіння західних держав в Африці зменшились на 2 мільйони 150 тис. кв. км., а населення незалежних держав континенту збільшилось майже на 12 мільйонів чоловік. Тепер в Африці налічується 20 незалежних держав, а на кінець нинішнього року їх число зросте до 25.

Вітаючи народження незалежних республік Дагомеї, Нігеру, Верхньої Вольти і Берега Слонової Кістки, наша країна заявила про їх визнання і готовність встановити з ними дипломатичні відносини.

ВОЄННІ ГОТУВАННЯ ПРОТИВНИКІВ МИРУ

8 СЕРПНЯ президент Ейзенхауер звернувся до американського конгресу з посланням, в якому підкреслює, що політика США, як і раніш, повинна грунтуватись на воєнній силі. У відповідності з цим Ейзенхауер дав наказ про збільшення чисельності 6-го американського флоту, який перебуває в Середземному морі, і 7-го флоту, що базується на Тайвані. Наполягаючи на збільшенні загальних воєнних асигнувань США, президент пропонує конгресові надати 590 мільйонів доларів на озброєння американських союзників по воєнних блоках.

Посилення Сполученими Штатами гонки озброєнь супроводиться рядом інших заходів, які загострюють міжнародну напруженість. Американське військове командування розробило план розміщення у найважливіших водних басейнах світу підводних човнів США, озброєних ракетами «Поларіс» з атомними боєголовками. Міністерство оборони Англії прийняло американську пропозицію про озброєння англійської армії 8-дюймовою атомною гаубицею, яку випускають воєнні заводи США.

Наші письменники-земляки

І. І. ШЕВЧЕНКО

У СЕЛИЩІ Павлиш, Онуфріївського району, живе і працює в колгоспі імені Комінтерну письменник Іван Іванович Шевченко. Сьогодні ми вміщуємо статтю літературознавця А. І. Костенка про його творчий шлях.

В ІСТОРІЇ розвитку радянської поезії визначне місце займає творчість автора юнацьких пісень та маршів Івана Шевченка. Нині серед молодих читачів мало хто знає ім'я цього поета, а був час, коли його поезії мали велику популярність — не було на Україні такої комсомольської організації чи піонерського загону, де б не захоплювалися його піснями.

Якщо в історію радянської літератури увійшов Павло Усенко і, цілком справедливо, зайняв у ній чільне місце як основоположник молодіжної комсомольської поезії, що так чудово розквітла в 20-х роках, то, не відстаючи від нього, йшов цією ж дорогою й автор «Комсомольського маршу».

Увечері і вдень в клубах, сельбудинках і на вулиці, в селі і в місті—всюди можна було чути знаменитий комсомольський марш, що розпочинається словами:

Гей, нумо, хлопці,
славні молодці,
Треба нам в спілку
єднаться, —
Пану гладкому й богу
старому
Годі вже нам
покоряться.

У Шевченка, на відміну від багатьох його сучасників, зокрема таких, як А. Панів і Г. Косяченко, рідко зустрічаються елементи фантазії чи романтики або замріяності чи милування природою. Його поезії завжди приковані до подій сучасності, до першочергових явищ громадсько-політичного життя.

Найбільше уваги приділяв він молоді і, в першу чергу, комсомолові, чому й вважали його комсомольським поетом. Пізніше, восени 1926 року, утворилася ціла організація комсомольських письменників під назвою «Молодняк», яка відіграла чималу роль у розвитку радянської літератури, виховавши в своїх рядах неабияких майстрів слова. Але Шевченко виступив раніше і був одним із перших комсомольських авторів за змістом і по суті своїх поезій.

У Шевченка небагато художніх творів. Найвизначнішим явищем у його творчості була збірка під назвою «Комсомольське» (1925 р.), якою він вріс в комсомол, оспівуючи його творчі будні. Те, що автор, виходець з бідняцького села, прилучився до революції, з червоними загонами пройшов громадянську війну й боротьбу з куркульським бандитизмом, зумовило його тематику і безпосередньо відбилося на змістові творів.

Відвідавши рідні й знайомі з дитинства місця вже у відбудовний період, автор побачив величезні зміни на селі, а найбільше в житті молоді: революція зруйнувала підвалини не лише економічно-правового, але й побутового рабства та темряви. За релігійним і самогонним дурманом почало вибруньковуватись нове життя, повіяло комсомолом, комуною, сельбудинком. Заорав комсомол нову цілину, з якої вистигне добрий урожай:

Та й пісні вже не ті,
Що співались колись,
Хоч і досі ті самі
тополі...
Нудно бовкає дзвін, —
Та до церкви ніхто.
Як же вечір прийде —
Уся молодь села
в комсомолі.

У створенні нових пісень, тих самих, що заспівав комсомол та сельбудівська молодь, безпосередню і найближчу участь брав і сам Іван Шевченко. Його пісні із закликом до молоді — то найяскравіше виявлення таланту поета і найбільше досягнення в його творчості, тим більше, що майже вся його поезія пісенна. Деякі його пісні довгі роки були окрасою не тільки самодіяльних гуртків, але й спеціальних хорів. Звичайно, на першому місці (після «Комсомольського маршу») була пісня «Гарно, гарно серед степу» (музика К. Богуславського).

Прості рими, звичайні, здається, слова і такі ж обставини, але яка мальовничість твору, який чудовий образ сонця, що «косу клепле і мантачку золотить», або коси, яка «дзвоном дзвонить... на комунівській землі»:

Гарно, гарно серед
степу,
Глянь на північ,
південь, схід,—
Мені сонце косу клепле
І мантачку золотить.
Виступає нас немало —
Аж дванадцять косарів.
. . . . . .
Попереду комсомолець
Сенька — хлопець
молодий...

Вступивши матросом до Чорноморського флоту, він і там знаходить захоплюючі теми і нові творчі мотиви: оспівує море, друзів-матросів. В морській стихії він не розлучається почуттям і думкою з своїм народом, із життям рідної Вітчизни.

Шевченко давно залишив поетичну діяльність — ще наприкінці 20-х років — і переключився цілковито на господарсько-громадську роботу.

Нині він працює кукурудзоводом колгоспу імені Комінтерну в рідному селищі Павлиш, Онуфріївського району, не забуває і про літературу — займається етнографією, краєзнавством, написав історію кількох сіл свого району. Останнім часом написав цикл нових творів про будівників Кременчуцької гідроелектростанції.

Постать І. Шевченка, крім всього, як бачимо, дуже цікава й характерна своєю біографією. Поставлений на велику творчу дорогу революцією, він назавжди залишився з народом, зрісся на все життя з його інтересами і почуттями. Поет і безпосередній діяч господарсько-громадського життя— це характерна риса радянського письменника-патріота.

А. КОСТЕНКО.

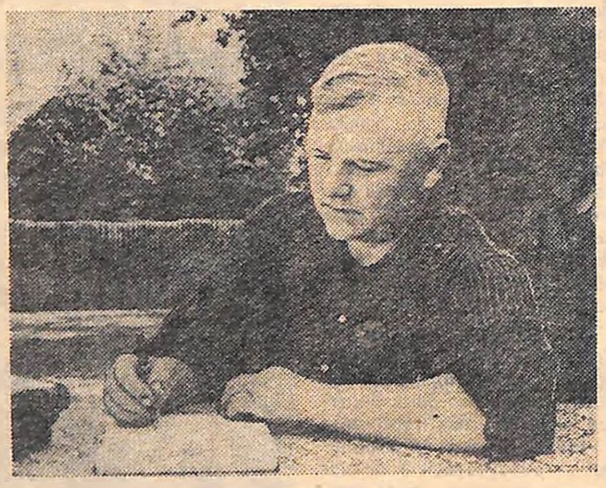

На знімку: І. І. Шевченко в своєму саду за роботою над історичною поемою «Василь Журба».
Фото Г. Верушкіна.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ, г. Кировоград.

Газета виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю.

Адреса редакції: м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Телефони: редактора, відповідального секретаря — 5-40, загальний — 6-24.

БК 01619. Друкарня імені Г. М. Димитрова обласного видавництва, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36. Зам. № 5076. Т. 30.000.